

Léon Maricq

7 juni 1929 – 5 november 2015

Merci

Van rabiāt Franstalige FDF-er tot minzaam burgervader

Léon Maricq was burgemeester van de gemeente Kraainem van 1977 tot 2000. Maar liefst 24 jaar leidde hij op zijn eigen typische manier de gemeente.

Als jonge advocaat uit het Waalse steenkoolbekken werd hij naar de betere villawijk in Hoog-Kraainem gelokt en bouwde er een fijn gezin uit met drie dochters. Twee van hen zijn nog actief in Kraainem, niet in de politiek maar wel als advocaat en dierenarts.

Léon Maricq was de inspirator van de lijst L.B.M., die electoraal hoog scoorde (in 1988 en 1994 respectievelijk 72,59% en 74,46%). Maricq was de voorzitter van de FDF-partijraad. Zijn eerste en tweede legislatuur werden dan ook gekenmerkt door een duidelijke wens om de gemeente aan te hechten bij het Brussels Gewest. Moties over 'Kraainem XXste gemeente van Bruxelles' waren dan ook maandelijks kost. Maar in dezelfde periode begon er ook rechtspraak te komen door de diverse adviezen en arresten van de Raad van State, die de faciliteiten steeds meer

omschreven. Het arrest waarbij de enige bestuurstaal het Nederlands werd, was het keerpunt in zijn politiek. Aanvankelijk streed hij ertegen en beperkte het aantal gemeenteraden tot drie per jaar. Hij haalde de internationale pers door zijn tweekleurige kubus. Zijn meerderheid zweeg tijdens de gemeenteraad in alle talen en stemde voor of tegen in functie van de groene of rode kleur van de kubus. Maar snel besepte de intellectueel Maricq dat hij in de eerste plaats burgervader was. Hij kapte met de FDF-leiding en beperkte zich tot de lokale politiek.

Léon Maricq was bezeten door de werking van de gemeente. Het inspireerde hem tot het schrijven van twee standaardwerken (eigenlijk universitaire handboeken): *Droit Communal* (1976) en *Les Institutions communales* (1980).

Léon Maricq belangrijkste verwezenlijking lijkt mij nog steeds het verwerven, in het holst van de nacht, van het Kasteel Jourdain en het bijhorend park. Dit groene pareltje

werd eigenlijk te koop aangeboden aan een Amerikaanse hotelketen, maar Maricq wist iedereen op één lijn te krijgen en kocht het pand.

Tijdens de twee laatste legislaturen van Maricq ontpopte hij zich tot een burgervader en focuste hij zich op de uitbouw van de gemeentelijke infrastructuur. Hij overlegde ook steeds meer met de Vlaamse oppositie. Van 1998 tot 2000 had ik het genoeg met Leon te kunnen samenwerken in het schepencollege. Bij een goede whisky werd de basis gelegd voor de uitbouw van de Nederlandstalige school, het erfpachtrecht voor de Nederlandstalige kribbe, de ondersteuning van de Nederlandstalige verenigingen, de vergunning voor de uitbouw van de Lijsterbes, de creatie van de politiezone WOKRA.

Maricq heeft nooit beseft dat zijn partijgenoten zijn minzaamheid naar de Vlaamse gemeenschap wensten te wreken. Op de vooravond van de verkiezing in 2000 belde hij mij op om te zeggen dat hij onze samenwerking wilde verder zetten. Union zou niet doorbreken. De waarheid was echter anders: Union haalde de meerderheid en LBM verloor twee derde van haar zetels.

Léon Maricq, merci voor wat je deed voor onze gemeente. Merci ook voor de vriendschap en de luisterbereidheid. In mijn ogen ben je de laatste echte burgemeester van onze gemeente. Jouw opvolgers prediken opnieuw de verdeeldheid in plaats van de schoonheid te ervaren van de verscheidenheid van één grote Kraainemse gemeenschap in het Vlaams Gewest.

Léon rust nu maar.

Luk Van Biesen, voormalig schepen